

Hmeljarski vestnik

Glasilo Hmeljarskega društva za Slovenijo v Žalcu

Izhaja mesečno enkrat — v hmeljski sezoni tudi večkrat v neobveznem obsegu
Člani Hmeljarskega društva plačujejo naročnino s članarino

Štev. 3

Žalec, dne 1. marca 1934

Leto I.

Ing. T., Ruše:

Gnojilni poskusi pri hmelju

Zelo poučni so podatki o gnojilnih poskusih, izvršenih v hmeljskem okolišu Tettang na Wirtemberškem. Hmelj iz teh krajev je splošno znan kot prvorazreden, kar je razen ugodnega podnebja pripisati skrbnemu in strokovnemu obdelovanju, gnojenju in spravljanju.

Deželni kmetijski svetnik dr. Stöhr poroča o triletnih gnojilnih poskusih in pravi, da je vprašanju pravičnega gnojenja hmelja posvetil vso svojo točnost in skrb, da bi sam enkrat določil, katero gnojenje je pri hmelju pravilno. O tem se namreč mnjenja strokovnjakov razločujejo in v literaturi najdemo zelo različne številke glede količine potrebnih hranilnih snovi. Vzrok leži vsekakor v tem, da so razni strokovnjaki delali gnojilne poskuse v raznih krajih, ki so se medsebojno razlikovali glede klimatičnih in talnih razmer.

Ker je v Savinjski dolini Wirtemberški hmelj dobro uspeval, zaključujem, da so savinjske in wirtemberske klimatične in talne razmere slične in da se vsled tega poskusi, izvršeni v Tettangu lahko od vseh drugih najprej primerjajo na naše prilike.

Pokusi so imeli namen, dognati vrednost polnega gnojenja pred enostranskim gnojenjem. Pod polnim gnojenjem se razume gnojenje z dušikom, fosforno kislino, kalijem in apnom. Enostransko gnojenje je gnojenje s

superfosfatom in kalijem, kar je pri hmeljarjih najbolj v navadi.

Poskusi so izvršeni v mladem, 10 let starem hmeljniku. Hmeljnik je bil razdeljen v parcele po 50 sadik. Vsi poskusi so se po dvakrat ponovili. Gnojilo se je po sledečem planu:

1. Negnojeno.
2. KP - gnojilo (superfosfat in kalij).
3. KPN - gnojilo (superfosfat, kalij in dušik v obliki apnenega dušika in sečnine).

Porcije poedinih gnojil so bile sledeče:

24 gr kalija v obliki 40%-ne kalijeve soli,
8 gr fosforne kisline v obliki Tomaževe žindre,
20 gr dušika, enkrat v obliki apnenega dušika, drugič v obliki sečnine.

Gnojilo se je vedno zgodaj spomladi. KP - gnojilo se je raztrosilo vedno po celi površini, takoj ko je sneg skopnel. Dušična gnojila pa so dodana pri obrezovanju hmelja, okrog korenike. Hmeljnik se je držal čist od pleva in škropilo se je z 1—1½%-no apneno brozgo tekom cele vegetacijske dobe, do 10-krat. S tem se je peronospora popolnoma zatrla.

Da se določi uspeh gnojenja, se je od vsake parcele izbralo 25 hmeljskih sadik, ki so bile prilično enake s tremi trtami. Od teh 25 hmeljskih sadik se je določila skupna teža zelenega hmelja. Razen tega so posušili na zraku — v senci — od vsake parcele po dva kg hmelja v svrhu določitve kakovosti. Suh hmelj je tehtal povprečno 25% od sveže teže. Ostale podatke teh poskusov navajamo v sledeči skizalki:

Kraj poskusa	Kakovost tal	Leto poskusa	Pridelek zelenega hmelja v funtih od 75 sadežev gnojeno z :			Večji pridelek v funtih vsled polnega gnojenja z dušikom v primeri z :	
			0	KP	KPN	0	KP
1. Laimann	humozno	1928	78	95	104	26	9
	peščena	1929	158	158	186	28	28
	ilovica	1930	114	124	206	92	82
	Povprečno vseh 3 let:		116	125	165	29	40
Suhega hmelja od 1000 sadežev		368	416	549	163	133	
2. Zimmerberg	lahka ilovica na laporjasti podlagi	1928	210	244	276	66	32
		1929	235	285	335	100	50
		1930	222	225	255	33	30
	Povprečno vseh 3 let :		222	251	289	67	38
Suhega hmelja od 1000 sadežev		740	836	962	222	126	

Ti poskusi nam kažejo, kako različen je pridelek na lahkih peščenih in lahkih ilovnatih tleh z globoko podlago. Nadalje, kako različen je pridelek v posameznih letih na istih tleh. Polno gnojenje z dušikom v obliki apnenega dušika, z fosforno kislino v obliki Tomaževe žlindre in z kalijem v obliki 40%-ne kalijeve soli, je dalo skozi vsa tri leta najboljši pridelek.

KPN - gnojilo je pri 1000 sadežih dalo večji pridelek od negnojenga za 163 funtov zelenega hmelja pri poskusu v Laimnau in 133 funtov večji pridelek od KP gnojila.

V drugem slučaju, na boljših tleh v Zimmerbergu pa je KPN gnojilo dalo pri 1000 sadežih 222 funtov več suhega hmelja kot negnojeno in 126 funtov več kot KP gnojilo.

Iz tega jasno sledi, da je polno gnojenje mnogo rentabilnejše od enostranskega. Kot polno gnojenje se lahko smatra, če gnojimo z mešanim gnojilom nitrofoskalom. Danes sta v prometu dve vrsti mešanih gnojil: »Nitrofoskal - Ruše«, ki vsebuje 4% dušika, 8% fosforne kisline, 8% kalija in 33% apna, ter »Nitrofoskal - I«, ki vsebuje dvakrat več dušika, to je 8% dušika, 6% fosforne kisline, 8% kalija in 35% apna. To gnojilo je prikladno za hmeljišča, ki niso bila zadnje leto pognojena z hlevskim gnojem ali kompostom. Če smo pa v jeseni že pognojili z hlevskim gnojem, priporočamo mešano gnojilo Nitrofoskal - Ruše, ki vsebuje manj dušika. Za 1 sadež vzemimo 120—200 gr mešanega gnojila, kar znaša za 1 ha približno 600—1000 kg. Gnojilo moramo čim bolj zgodaj spraviti v tlo, najkasneje pri obrezovanju. Najbolj primerno je, če gnojimo po celi površini hmeljnika, takoj ko sneg skopni.

Hmeljski bolhač

Prvi izmed mnogobrojnih sovražnikov in škodljivcev hmeljske rastline je bolhač. Morda ne bode odveč, ako tudi čitatelje »Hmeljarskega vestnika« nekoliko natančneje seznanimo z njim.

Če se spomladi prikazujejo prvi hmeljski poganjki, ki razvijajo svoje nežne listke, javijo se na njih včasih v večjem, včasih v manjšem številu po 2 mm dolgi, kovinasto-zelenočrno se blesketajoči keberčki, ki so jako gibčni in odskakujejo kakor bolhe ali kobilice in se lotijo nežnih listov in poganjkov. To je hmeljski bolhač, ki zamore hmeljarju zbog svoje požrešnosti učiniti veliko škodo. Ker je že tudi v naših nasadih stalni gost, je potrebno, da pomislimo, kako se ga obranimo.

Požrešnost tega kebra ni v pravem razmerju z njegovo velikostjo. On je pri vsem tem prav živahna živalica, ki jo pri solnčnem vremenu prav težko vlovimo. Pa kaj bi nam pomagalo vloviti posamezne kebre, ko jih pa na vsakem listu čepi po 20 in več.

V svrhu pokončavanja tega škodljivca se priporočajo in uporabljajo razna sredstva.

Keber bolhač dela v liste male, okrogle luknjice in je list videti, kakor prestreljen s šibrami. Čim manjša je hmeljska rastlina, tem občutneje je povzročena poškodba, ker jo slabi, da zaostaja v rasti in razvoju.

Velike važnosti ob takih prilikah so vremenske razmere. Mrzlo in neprijetno vreme, posebno pa mrzle noči povzročajo posebno na težki zemlji in v mokrih in slabo negovanih nasadih znaten zastoj v razvoju rastline. Tako zaostale nasade zamorejo bolhači pri svoji požrešnosti popolnoma uničiti. Pri lepem vremenu in v skrbno negovanih nasadih se pa rastlina krepko in hitro razvija in bolhaču takorekoč zbeži ali uide.

Na obrambno delo pa mora biti hmeljar vsak čas pripravljen, ker je vreme spomladi nezanesljivo in spremenljivo. Bolhačem prija veliko bolj toplo, nego hladno vreme. Vseh bolhačev je približno 200 vrst.

Bolhači prezimujejo v zemlji, posebno na robovih njiv, pod kameni in grudami ter zapuste zgodaj spomladi svoja skrivališča in hite potolažiti svoj veliki glad, svojo požrešnost. Sredi ali koncem meseca maja polaga samica v zemljo 150—200 malih, komaj vidnih, rumenkastih jajčec, iz katerih prihajajo v 7—10 dneh bele, črvičkom podobne ličinke, ki žive na tankih korenincah, ne da bi povzročile posebno škodo. Začetkom meseca julija se ličinke zabubijo. Po preteku treh tednov se prikaže nov zarod, ki pričenja zopet svoje uničujoče delo, posebno na razvijajočem se cvetju, na kobulah in žuga včasih uničiti vso letino.

Sigurno je, da ima bolhač vsako leto le eno generacijo ali spolno nasledstvo. Navidezna druga generacija se tako tolmači, da bolhači kot takšni prezimujejo, pridejo spomladi zopet na dan in nadaljujejo svoje za hmeljarstvo pogubonosno življenje.

Z obrambnim delom moramo torej zgodaj spomladi pričeti. Čim bolj se nam je to posrečilo, tem manj bo mladega zaroda in manjša tudi povzročena škoda, posebno za časa, ko zorijo kobule.

Neposredna obrambna dela so več ali manj brezuspešna. Priporočljivo je na vsak način, ako jeseni vse trte uničimo potom ognja, ako v jeseni gnojimo nasade s potrebno množino hlevskega gnoja in ga podorjemo. Razkrajajoči gnoj ne pospešuje razvoja bolhača, ker uničuje jajčeca in ličinke. Pa to so le nezadostna obrambna sredstva. Če hočemo bolhača temeljito iztrebiti, se moramo posluževati kemičnih sredstev.

1½, 2 in večodstotna tekočina tobačnega ekstrakta se je že z dobrim uspehom uporabljala. Drugi hmeljarji so trosili okoli sadežev Tomažovo žlindro, apnov dušik, pepel in druge praške in so se glede uspeha pohvalili.

Edino sredstvo zoper bolhača, ki sigurno učinkuje, je »polvo«, t. j. strup, ki se dobiva iz korenin prekomorskih rastlin, katere se v ta namen nalašč gojijo.

»Polvo« je zelo fin, zrnat prašek, ki prav tanko oprahuje listke, poganjke in tudi kebre. Oprahujevanje se izvršuje z razpršilniki, kakršne rabijo vinogradniki za žveplo. To delo se mora opravljati le pri suhem vremenu. Z oprahujevanjem se mora takoj pričeti, čim se pokaže škodljivca in se naj v potrebnih slučajih tudi ponavlja.

S »polvo« le malo oprahuje kebre ohromijo in kmalu poginejo. »Polvo« je torej edino sigurno učinkujoče sredstvo zoper bolhača in se direktnim potom

naroča pri tvrdki: Cooper, Mc. Dougall & Robertson Ltd., Berghausted — Anglija.

Zalogo za Č. S. R. ima tvrdka: Konrad Funke — S a a z — Holletitzerstrasse, za Jugoslavijo pa tvrdka: Henrik Eckstein, Novi Sad, Jevrejska ulica 2.

Pred leti je bila cena za 1 kg »polva« 120.— Din. Z 1 kg »polve« se popraši približno 1800 rastlin.

MARTIN JOŠT, Gotovlje,

abs. Hmeljarske šole v Žatcu.

Hmelj kot rastlina

Hmelj je trajna, dvodomna rastlina - plezalka, ki ima v zemlji svoje deblo in korenine, nad zemljo pa do 20 m dolge poganjke ali trte, ki vsako leto v jeseni usahnejo.

Podzemeljsko deblo se imenuje korenika, ki se razvije iz prvotnega sadeža ter polagoma odebeli in poganja navzdol zelo dolge, krepke korenine, katere imajo gomoljčasta oziroma bradavičasta odebeljenja, kjer se nabira rezervna hrana, navzgor pa že navedene poganjke.

Glavna naloga korenin je, da oskrbujejo vso rastlino z zadostno množino vode, katere rabi v prav obili meri. Iz korenike in iz podzemeljskih delov trt prihajajo tudi fine, vlaknate, takozvane poletne korenine, katere se razprostirajo večinoma vodoravno in usrkavajo ter dovajajo rastlini potrebno hrano. Čim krepkejša je torej korenika in korenine, tem boljše uspevajo nadzemeljski deli.

Kakor hitro se spomladi zemlja dovolj ogreje, se vzbudi v koreniki novo življenje. Iz pravih in tudi spečih oči, ki jih ima korenika dovolj, prihajajo mladi poganjki, ki se nad zemljo razvijajo v trte. Trte so členaste ter poganjajo iz kolenčkov liste, ki so pecljasti, srčasti, 3—5-krpni, debelo napiljeni ter imajo na spodnjih straneh redke, male, rumene, smolnate kepice. Vsi nadzemeljski deli rastline so krhki in obdani z oprijemalkami, to so male kljukice, s katerimi se rastlina oprijemlje opore, okoli katere se ovija od leve na desno.

Začetkoma rastejo poganjki navpično, ko pa do-
bijo 4. ali 5. člen, iščejo opore. Če je ne najdejo, se zamotavajo med seboj in plazijo po zemlji ter ovi-
rajo razvoj rastline. Vesten hmeljar preskrbuje svo-
je nasade čim preje s potrebnimi oporami in oprav-
lja privezovanje pravočasno.

Ko prihajajo poganjki na zrak in solnce, postanejo rdečkasti ali zelenkasti in vsled tega razloču-
jemo tudi rdeči in zeleni hmelj. Naš golding je rdeč. Na mestu, kjer izhaja listni pecelj iz trte, se nahaja eno, včasih tudi dve očesi. Iz večjega zrastejo novi stranski poganjki, ki lahko služijo v slučaju, da se polomijo vršički glavnih poganjkov ali trt, kot njih nadomestilo. Vendar tako pohabljenе rastline vedno zaostajajo. V skrbno negovanih nasadih se prikazu-
jejo stranske panoge, ko priraste trta do $\frac{1}{2}$ višine drogov, oziroma žice. V zanikrni nasadih pa sploh panog ni, ali pa so zelo redke in se nahajajo le ob koncu trt. Umen hmeljar skrbno odrezuje — ne od-

trgava — vse panoge, ki se nahajajo do 2 m nad zem-
ljo, ker prinašajo le medle in male kobule, tako-
zvane »muhe«. Splošno stanje hmeljskih nasadov se
sodi po jakosti rastline in po številu panog, ki so no-
siteljice cvetnih nastavkov, oziroma cvetja in kobul. Skrben hmeljar stalno nadzoruje svoje nasade in jim
tako pomaga, ako vidi, da hirajo, z lahko sprejem-
ljivo hrano in skrbno nego.

Kakor že omenjeno, spada hmelj med dvodomne
rastline, to so rastline, ki imajo ali le moški ali pa le
ženski cvet. Gojimo le zadnje in uničujemo rastline
z moškim cvetjem, posebno pa ne trpimo moški cvet
divjega hmelja v bližini naših nasadov. V prav red-
kih slučajih se zgodi, da se najde na eni rastlini
moški in ženski cvet. Zgodi se pa tudi, da se ženska
rastlina »zvrže« in da postane moška. Nekateri hme-
ljari temu sicer oporekajo, a zgodilo se je vendar
že tako.

Cveti ženske rastline so v mačicah, ki so zdru-
žene v grozde ter imajo štiri ščitne in štiri krovne
liste ter štiri pestiče. Cvet je podoben čopiču. Ko do-
zoreva, se mu krovni listi podaljšajo, brazgotine od-
padajo in se cvet polagoma izpreminja v zelnati stor-
žec, to je v kobulo. Sredi kobule je členasto vreteno,
na katerem se nahaja lupulin, to je moka, ki daje
pivu prijetno grenkobo. Največ lupulina se tvori v
kobulah neposredno pred dozoritvijo. Vsled tega
mora hmeljar paziti, da ne obere nezrelega hmelja,
ki je sicer lep po barvi, vendar lahek in za pivova-
ritelja manj vreden. Lupulin sestoji iz malih, zlato-
rumenih zrnec, ki imajo poseben duh ali aroma. Pri
razsojevanju hmelja pride kakovost lupulina v prvi
vrsti v poštev. V kobulah se včasih nahaja tudi seme,
to so oplojena, pa tudi neoplojena zrna. Iz oplojenih
zrn so skušali hmeljski strokovnjaki na Češkem vz-
gojiti nove rastline — kar se jim je tudi posrečilo —
a brez zaželenega uspeha.

(Nadaljevanje sledi.)

Pogovori iz prakse

(Nadaljevanje.)

III.

Kakor znano, se je vršil meseca februarja t. l. v
Žalcu kmetijski tečaj, povodom katerega se je raz-
pravljalo tudi o selekciji hmeljske rastline in o pri-
delovanju hmelja vobče. Pri tej priliki je predava-
telj pred vsem povdarjal glavne smernice, ki jih naj
vsak zaveden hmeljar točno upošteva.

Predavatelj je med drugim pripomnil, da se naj
za nove nasade uporabljajo le sveži in zdravi sadeži
od poprej že določenih (selekcijoniranih) rastlin in
da se naj na vsako označeno mesto, oziroma v vsako
pripravljen jamico zasadi le po eden sadež in da je
potrata, ako se v eno jamico zasadita iz previdnosti
po dva sadeža, ki se pa ne smeta dotikati. Če vzhajata oba, se slabejši previdno odstrani, kar pa po-
vzročuje nepotrebno delo. Po končanem predavanju
so se pozvali tečajni udeleženci, naj se zglasijo tisti

k besedi, ki niso kaj prav razumeli in da naj tudi sami poročajo o izkušnjah, ki so si jih pridobili v hmeljarstvu. O predelani tvarini naj bi se vršila debata.

Ob tej priliki se je zgledil tudi g. ing. J. ter izjavil, da se on pri novih nasadih vedno poslužuje dveh sadežev enoiniste rastline na ta način, da ju zveže s prav tanko cvetlično žico in vsadi v pripravljeno zemljo. On trdi, da se na ta način ustvari prav močna korenika, ki daje že v prvem letu dvakratni pridelek, ker se vzgojite dve trti, v drugem letu je pa množina pridelka že tolikšna, kakršno pričakujemo še le v tretjem letu.

To je sigurno nekaj novega in bi se zavednim hmeljarjem priporočalo v posnemanje.

Tozadevni uspehi in neuspehi, kakor tudi obče mnenje o takšnem ravnanju naj se poroča »Hmelj. vestniku«.

Položaj na tu- in inozemskih hmeljskih tržiščih

Žalec 27. svečana 1934. V mesecu svečanu je bilo prodano pri nas 300 meterskih stotov hmelja. V drugi polovici meseca je bilo živahnejše povpraševanje, ki še danes traja. Cene so se malo zvišale in se je plačevalo od Din 50.— do Din 53.— za 1 kg. Za večje partije se je ponujalo Din 1.— do Din 2.— več. Po večini je bil hmelj kupljen za ameriški račun, nekaj pa tudi za Anglijo. Zaloge so se znatno skrčile in znašajo danes okrog 750 meterskih stotov.

Vojvodina, Petrovac dne 25. svečana 1934. Prišlo je do nekaj zaključkov po ceni Din 48.— do Din 50.— za 1 kg. Povpraševanje je večje kakor je ponudba, raditega so hmeljarji zadržljivi. Zaloge so postale neznatne.

Nemčija, Nürnberg dne 23. svečana 1934. Razpoloženje je nadalje čvrsto. V tednu od 19. do 23. svečana je bilo dovoženih 400 bal, prodanih pa 660 bal hmelja. Plačevalo se je za hmelj iz Spalta RM 230.— do RM 250.— za 50 kg (Din 80.50 do 87.50 za 1 kg), za gorski hmelj RM 175.— do RM 210.— (Din 61.— do Din 73.50), za hmelj iz Hallertaua RM 190.— do 235.— (Din 66.50 do Din 82.—), za hmelj iz Tettnanga RM 250.— do RM 270.— (Din 87.50 do Din 94.50).

Francija. Kupčija je ostala nespremenjena mirna. Prodalo se je le malo blaga, ker so zaloge že skoraj izčrpane. Plačevalo se je Fr. 1000.— za 50 kg (Din 58.— za 1 kg).

Belgija. Na tržišču je mirno razpoloženje in se ni v zadnjem času nič izpremenilo. Za hmelj iz Poperinga se je plačevalo Fr. 1050.— za 50 kg (Din 43.— za 1 kg), za hmelj iz Alost pa Fr. 1100.— do Fr. 1200.— (Din 45.— do Din 49.—).

Anglija. Tržni položaj je ostal nadalje miren in je prišlo le do malih zaključkov, ker je skoraj že vse razprodano. Vsled vesti iz Amerike, da se bo tam konzum piva dvignil, se računa v bližnji bodočnosti z oživiljenjem hmeljske trgovine. Za letnik 1933 se je plačevalo Lst. 16.— za cwt (t. j. Din 72.— za 1 kg), za letnik 1931 Lst. 2.— do 4.— (Din 9.— do 18.—).

Čehoslovaška, Žatec 26. svečana 1934. V celem preteklem mesecu je bilo močno in živahno povpraševanje, ki je ponudbo daleč presegalo. V drugi polovici meseca so se cene znatno dvignile, kar pa je v prvi vrsti pripisati znižanju vrednosti češke krone za eno šestino. Kupuje se za inozemski račun. Hmeljarji so zadržljivi. Pri počasi rastočih cenah je razpoloženje zelo čvrsto. Žatečki hmelj letnik 1933 notira: Kč 1600.— do Kč 1700.— za 50 kg (Din 59.— do Din 63.—). Ena mala partija izbranega hmelja se je prodala po Kč 1800.— (Din 68.—). Hmelj iz Ouštja in Roudnice je notiral Kč 1400.— do Kč 1500.— za 50 kg (Din 51.50 do Din 55.50 za 1 kg). Zaloge v Žatcu se cenijo na 17.000 kvintalov.

Amerika. Povpraševanje po domačem hmelju je ostalo v Združenih državah nadalje slabo, tako da so se cene ponovno malo znižale. Na New-Yorškem trgu se je plačevalo za letnik 1933 Pacifik po kvaliteti od 30 do 39 centov za ameriški funt (Din 29.— do 37.50 za 1 kg). Močnejše povpraševanje od strani pivovaren je bilo po inozemskem hmelju in se je plačevalo po provenijenci in kvaliteti 100 do 112 centov za ameriški funt (Din 97.— do 108.50 za 1 kg), v kateri ceni je vpoštevana že uvozna carina in tovarnina, ki znaša okrog Din 30.— za 1 kg.

(Cene so preračunjene po uradnem in klirinškem tečaju.)

Izvoz našega hmelja v sezoni 1933

Produkcija hmelja v Dravski banovini se je cenila v letu 1933. na okrog 11.000 meterskih stotov. Ta cenitev je bila pravilna ter smo pridelali pri celotni površini 1400 hektarov vstevši prvoletne nasade povprečno 800 kg hmelja na hektar.

Že nekaj let sem opažamo, da se izvoz našega hmelja usmerja vedno bolj v zapadne države, medtem ko se je izvažala poprej večina našega hmelja v Nemčijo in Čehoslovaško. Vzrok temu leži v dejstvu, da sta obe imenovani državi zvišali uvozno carino, vrhutega pa je v Nemčiji bila uvedena še prisilna uporaba domačega hmelja.

Kot uvozna država našega hmelja zavzema prvo mesto Anglija. Anglija je v letu 1933. znižala državne dajatve na pivo za približno 50%, kar je imelo za posledico zvišanje konzuma za 70%. Znižanje davka na pivo je vplivalo tudi na nakup hmelja od strani Anglije v Združenih državah. Ker je bila cena ameriškega hmelju najnižja med vsemi provenijencami, je Anglija kupila eno tretjino celega Severnoameriškega pridelka. Kakor se sliši v zadnjem času, namerava tudi Nemčija znižati državne dajatve na pivo, da bi s tem dvignila konzum piva in v zvezi s tem podprla lastno kmetijstvo. Želeti bi le bilo, da bi sledile vzgledu Anglije kmalu vse države.

Lanski pridelek našega hmelja se je izvozil po vrstnem redu približno v sledeče države:

Anglija	2500 meterskih stotov	
Amerika	2000	»
Belgija	1500	»
Nemčija	1500	»
Francija	1000	»
Čehoslovaška	1000	»
ostanek	1500	»

leži še neizvožen, deloma prodan v naših skladiščih, deloma pa še v rokah naših producentov.

Konečno je še pripomniti, da se izvažata naš hmelj v Nemčijo in Čehoslovaško v pretežni večini v tranzitne svrhe, odkoder se zopet izvažata v razne države, predvsem v zapadne dele Evrope in v Ameriko.

Pravilno obrezovanje hmeljske korenike

Praktične demonstracije o pravilni rézi se bodo vršile v sredo dne 7. marca t. l. ob pol dveh popoldne v nasadu, ki je tik križišča državne železnice in griške ceste v Žalcu.

Za slučaj neugodnega vremena se bodo demonstracije vršile v ponedeljek, dne 12. marca t. l. ob navedenem času in kraju.

Povabljeni vsi, ki se za to zanimajo.

Društveni odobr.

Prošnje, ki jih je vložilo Hmeljarsko društvo meseca februarja t. l.

I.

ŽALEC, dne 3. svečana 1934.

Ministrstvo trgovine in industrije

B e o g r a d .

Po novem letu je nastala v naši državi skoraj popolnoma stagnacija v hmeljski trgovini. Cene so se znatno znižale, vključno temu pa ne najde še neprodano blago dovolj odjemalcev. Vzrok leži najbolj v tem, da je Nemčija z uvedbo izvozne premije ustvarila na svetovnem trgu nekak dumping, deloma pa leži krivda tudi na naših deviznih predpisih, kateri ne konvenirajo marsikateremu inozemskemu eksporterju, ki je v tej stroki vpeljan in ima stare dolgotrajne odjemalce. Ti svetovni eksporterji imajo svoj sedež v Nürnbergu ali Žatcu in so za nakup hmelja pošiljali marke, odnosno češke krone in hmelj v mnogih slučajih pri nas končnoveljavno pakovali in izvažali v druge države. Zgodilo pa se je, da je bil hmelj potem izvožen n. pr. v Švico, katera država ima z našo klirinški promet ter je moral prejemnik hmelja še enkrat vplačati Narodni banki devizo potom kliringa kraljevine Jugoslavije, tako da je tista za eden in isti hmelj prejela dvakrat devizo. Eksporterji so potem pri zopetni zamenjavi devize imeli občutno škodo ter so za dobavljeni hmelj utrpeli celo izgubo. Razumljivo je, da v sezoni 1933 niso hoteli ti eksporterji nakupovati več hmelja pri nas, temveč so dobavljali hmelj svojim odjemalcem iz drugih držav. Tako je izgubil naš hmelj radi deviznih predpisov naše države v enem letu za 1000 kvintalov placentna na svetovnem trgu. Posledica se pokazuje

v neprodanem blagu. Občutljiva škoda je nastala našemu poljedelstvu, našemu delavcu in naši državi. Razume se, da čim več zamoremo placirati našega hmelja na svetovnem trgu, temveč ga lahko sadimo. Pri današnjih razmerah pa je ravno obratno.

Na vidiku je sedaj še premija na izvoz in uvoz deviz v Čehoslovaško, kar bo prizadajalo našemu hmeljarstvu nov občuten udarec. Naš hmelj je navezan izključno le na izvoz, saj ga naše pivovarne niso več kupile v sezoni 1933/34 od pridelka 1.100.000 kg, kakor 500 kilogramov. Ta bela vrana je bila Zaječarska pivovara.

Ker bomo čez 6 mesecev že pred novo sezono, smatra podpisano društvo za svojo dolžnost, da opozori merodajne činitelje na te našemu narodnemu gospodarstvu skrajno škodljive pojave ter si usoja staviti sledeča dva predloga:

1. Hmelj se naj vzame iz kliringa. Poljedelec bo dosegel pri tem 15% višjo ceno. Doma ne bo nihče oškodovan, ker se glasom zgornjih podatkov ves hmelj izvažata.

2. Onim eksporterjem, ki so za nakup že uvozili devizo, naj se omogoči, da zamorejo izvoziti hmelj v katerokoli državo, ne da bi Narodna banka kraljevine Jugoslavije še enkrat morala dobiti devizo, kakor je to po današnjih predpisih na podlagi izdajanja »Uverenje« veljavno in sicer, da mora iz one države priti deviza, v kojoj se je blago izvozilo.

Pri tem bodo imeli koristi naši delavci, poljedelci in država sama.

Podpisani društveni odbor sigurno pričakuje, da bo Ministrstvo za trgovino drage volje ustreglo željam našega hmeljarstva in ga usposobilo za konkurenco na svetovnem trgu.

II.

ŽALEC, dne 1. februarja 1934.

Tit. Ministrstvo financije

B e o g r a d .

Po novem letu je cena hmelju na svetovnem trgu občutno padla, tako da notira danes naš hmelj pridelak 1933 Din 48.— za 1 kg. Padec cen je brezdvomno povzročila Nemčija z uvedbo eksportnih premij RM 40.— za 50 kg.

Iz tega razloga vljudno naprošamo, da se cena za uverenje v cenovniku temu primerno zniža, ker je drugače vsak izvoz nemogoč.

Nadalje navajamo dejstvo, da leži pri nas mnogo starega hmelja, ki bi se tu pa tam lahko izvozil, ker pa v cenovniku izrecno za stari hmelj ni posebno

predpisane cene, se smatra tudi za stari hmelj predpisana cena novega hmelja. Razume se, da je s tem onemogočen vsak izvoz starega hmelja, ker se nikdo ne more zavezati, da bo uvozil devize v višini Din 62 za 1 kg, katero ceno predvideva cenovnik za novi hmelj, ker bi se za stari hmelj dosegel le izkupiček Din 1.— do Din 2.— za 1 kg. Stari hmelj bi se v naših zavodih za konzerviranje balotiral in bi s tem imeli zaslužek tudi naši brezposelni delavci. Zatorej je v velikem interesu našega narodnega gospodarstva, da se nemudoma v cenovniku določi cena za uverjenje za stari hmelj po Din 2.— za 1 kg, ker bodo drugače utrpeli škodo naši delavci, lastniki starega melja in tudi država sama.

Prosimo, da se čimpreje cenovnik uredi na podlagi naših predlogov, kateri odgovarjajo resnici.

III.

ŽALEC, dne 3. februarja.

Zavodu za unapredjivanje spoljne trgovine

Beograd.

V prilogi Vam pošiljamo prepis vloge št. 37, naslovljeno na Ministarstvo finansija v Beogradu v za-

devi pravilnega reguliranja cenovnika za izvoz hmelja.

Zadeva je nujna, ker se je javil interesent za izvoz enega vagona starega hmelja. Mislimo, da nam ni potreba še posebej poudarjati važnosti te zadeve.

Obenem prilagamo prepis prošnje št. 40 z dne 3. t. m. na Ministarstvo trgovine in industrije, da se vzame hmelj kot izključno izvozen artikel iz klinškega prometa, odnosno, da se za izvožen hmelj zahteva samo enkratni uvoz devize, dovoli pa se, da se izvozi hmelj v katerokoli državo brez ozira na izvor uvozne devize.

Ako ne bo tozadevne brze odpomoči, se bo zgodilo, da bomo utrpeli v bodoče še večjo škodo, kot smo jo doslej. Dosedanji devizni predpisi samo ubijajo našo konkurenčno sposobnost na svetovnem trgu, zato je že skrajni čas, da se isti spremenijo v korist izvoza našega hmelja.

Vljudno naprošamo, da našo vlogo v interesu narodnega gospodarstva na merodajnem mestu nujno priporočite v ugodno rešitev.

ZVEZNA TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA CELJE • STROSSMAYERJEVA ULICA 1

IZVRŠUJE VSA V STROKO SPADAJOČA DELA
HITRO SOLIDNO IN PO ZMERNI CENI

HMELJARNA ŽALEC

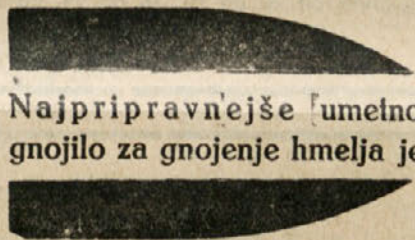
I. jugosl. zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja
r. z. z. o. z.

se priporoča za strokovno pripravljanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balote, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 16 kurilnih žveplarn s skupno kapaciteto 400 stotov dnevno pri enkratnem vporabljanju. Hmeljarna je tudi opremljena s tremi električnimi dvigalniki, 10 stiskalnicami in z modernimi rešetalnimi stroji.

Na zalogi drži nove lahke in težke vreče ter vsakovrstna umetna gnojila.

HMELJARJI!

Najpripravnejše umetno
gnojilo za gnojenje hmelja je

NITROFOSKAL I.

IZ TVORNICE
ZA DUŠIK
V RUŠAH

Naložili boste Vaše prihranke najboljše in najsigurnejše
v

HRANILNICI DRAVSKE BANOVINE

ker jamči za zavod ne samo znatna rezerva,
ampak tudi dravska banovina z vsem svojim
premoženjem in vso davčno močjo

Podružnica v Celju, Cankarjeva ulica 11
nasproti pošte

Savinjska posojilnica v Žalcu

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ustanovljena l. 1881.

nudi popolno varnost za vloge na
hranilne knjižice in v tekočem računu
ter jih obrestuje najugodnejše

*

Hmeljarji! Nalagajte denar pri domačem zavodu!

Račun poštne hranilnice št. 10.994

Brzjavi: »Posojilnica«

Telefon št. 2

Blagajniške ure: ob delavnikih od 8. do 12. in od 14. do 18., ob nedeljah in praznikih od 9. do 11.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

v lastni hiši Narodni dom

Glavnica in rezerve
nad Din 14,000.000

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenja za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knji-
žice in tekoči račun ter nudi za
nje popolno varnost in ugodno
obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštanj